

OBLEPIONY (2) *part praet pass pf*

N sg m oblepi(o)ny (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pokryty, powleczony warstwą czegoś [czym] (2) : Drugie miałtho mnieyŹze zową Kirkiel, nad nim na Źkale ieŹt zamek drzewiany gliną oblepiony [est castrum ex lignis et agrilla erectum]. MiechGlab 71; Luteus – Błotem oblepioni. Calep 620a.

Synonim: powleczony.

Cf **OBLEPIĆ**

DDJ